

UZASADNIENIE

do uchwały Nr ... Rady Miejskiej w Połańcu z dnia ...

w sprawie rozpatrzenia wezwania do usunięcia naruszenia prawa uchwałą Nr LI/299/10 Rady Miejskiej w Połańcu z dnia 22 kwietnia 2010 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszarów wsi: Brzozowa, Luszyca, Łęg, Tursko Małe, Tursko Małe Kolonia i Zawada w Gminie Połaniec

W dniu 25 lutego 2019 r. Grupa Azoty Kopalnie i Zakłady Chemiczne Siarki „Siarkopol” S.A. z siedzibą w Grzybowie skierowała do Rady Miejskiej w Połańcu wezwanie do usunięcia naruszenia prawa uchwałą nr LI/299/10 Rady Miejskiej w Połańcu z dnia 22 kwietnia 2010 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszarów wsi : Brzozowa, Luszyca, Łęg, Tursko Małe, Tursko Małe Kolonia i Zawada w gminie Połaniec. Wnioskodawca domaga się cyt. „usunięcia naruszenia prawa spowodowanego uchwałą Rady Miejskiej w Połańcu nr LI/299/10 z dnia 22 kwietnia 2010 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego plany zagospodarowania przestrzennego obszarów wsi: Brzozowa, Muszyca, Łęg, Tursko Małe, Tursko Małe Kolonia i Zawada w gminie Połaniec poprzez jej zmianę polegającą na:

- 1) zmianie przeznaczenia terenów położonych na udokumentowanym złożu siarki rodzimej i wprowadzeniu przeznaczenia gwarantującego eksploatację siarki, lub wyeliminowanie jej z obrotu prawnego”.

Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszarów wsi: Brzozowa, Luszyca, Łęg, Tursko Małe, Tursko Małe Kolonia i Zawada w Gminie uchwalona uchwałą NR LI/299/10 Rady Miejskiej w Połańcu z dnia 22 kwietnia 2010 r. (Dz. Urz. Woj. Świąt. z 2010r. Nr 236, poz. 2348), jest aktem prawa miejscowego obowiązująca, spełniająca oczekiwania, tak Gminy Połaniec jak również lokalnej społeczności i nie ma potrzeby dokonywania jego zmian

W trakcie przygotowania projektu w/w planu, zgodnie z art. 15 ust.1 i 2 pkt. 7 w związku z art. 14 ust. 5 ustawy z dnia 27 marca 2003 r, o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003 r Nr 80 poz. 717), wójt, burmistrz albo prezydent miasta sporządza projekt planu miejscowego, zawierający część tekstową i graficzną, zgodnie z zapisami studium oraz przepisami odrębnymi, odnoszącymi się do obszaru objętego planem, określa się obowiązkowo min.: przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania, zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu, granice i sposoby zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, tereny górnicze na podstawie odrębnych przepisów. Z powyższego wynika, że w zmianie planu nie mógł być wprowadzony teren górniczy, ponieważ nie został on ustanowiony.

W trakcie przygotowania planu, zgodnie z art. 17 pkt.: 1, 6 lit. a, b w/w ustawy poinformowano społeczeństwo o przystąpieniu do jego opracowania poprzez ogłoszenie tej informacji w prasie lokalnej, na stronie internetowej urzędu i tablicach ogłoszeń, określając formę, miejsce i termin składania wniosków do planu, następnie wystąpiono o opinie min. do: wójtów, burmistrzów gmin albo prezydentów miast, graniczących z obszarem objętym planem, w zakresie rozmieszczenia inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym, regionalnego dyrektora ochrony środowiska, właściwych organów administracji geologicznej w zakresie udokumentowanych złóż kopalni i wód podziemnych, oraz uzgodnienia min. do: wojewodą, zarządem województwa, zarządem powiatu w zakresie odpowiednich zadań rządowych i samorządowych, organami właściwymi do uzgodnienia projektu planu na

podstawie przepisów odrębnych. Po przeprowadzeniu procedury opinii i uzgodnień, projekt planu wraz z prognozą na środowisko został wyłożony do publicznego wglądu, o czym informacja podana była na stronie internetowej urzędu, prasie lokalnej i tablicach ogłoszeń. Należy zwrócić uwagę, że na etapie składania wniosków do planu jak również kolejnych etapach będących częściami składowymi tworzenia planu tj. wyłożeniu planu do publicznego wglądu i dyskusji publicznej nad rozwiązaniami przyjętymi w planie które również były ogłaszane, podmiot wnoszący wezwanie nie uczestniczył, jak również nie uczestniczył w procedurze uchwalania kolejnych zmian tegoż planu. Zatem można domniemywać, że podmiot wnoszący wezwanie nie był zainteresowany zapisami planu.

Nie bez znaczenia należy zwrócić uwagę, że już od roku 1973 r., na pierwszym dokumencie planistycznym Gminy Połaniec i następnie na kolejnych, granice złoża siarki zostały uwzględnione. Zbiegiem lat po upływie około 44 lat, ze względu na brak zainteresowania terenem w granicach złóż siarki, Gmina podjęła działania w celu wprowadzenie terenów przemysłowo- usługowych, mających na celu rozwój naszej Gminy. Tereny te, nie zostały zakwestionowane w żadnym kolejnym uchwalanym dokumencie, ponieważ spełniały warunki określone m.in. w przepisach z zakresu prawa geologicznego i górniczego i nie mogły zostać zakwestionowane.

Ponadto, biorąc po uwagę przepisy z zakresu prawa geologii i górnictwa, należy nadmienić, że zgodnie z art. 95 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011r. – Prawo geologiczne i górnictwo (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1566 z późn. zm.), udokumentowane złoża kopalin, w celu ich ochrony ujawnia się w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego. Warunek ten został spełniony, poprzez wprowadzenie na rysunku planu granic złóż "Rudniki pole B". Art. 95 ust. 1, wprowadza obowiązek ujawnienia udokumentowanych złóż kopalin w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego w celu ich ochrony. Zgodnie natomiast z art. 125 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2018 r., poz. 799 ze zm.), złoża kopalin podlegają ochronie polegającej na racjonalnym gospodarowaniu ich zasobami oraz kompleksowym wykorzystaniu kopalin, w tym kopalin towarzyszących. Przywołane akty prawne stanowią o konieczności ochrony złóż kopalin, nie określając przy tym jednak wymogu zupełnego wyłączenia terenów udokumentowanych złóż spod wszelkiej zabudowy. Nie bez znaczenia pozostaje zapis, zawarty w art. 7 Prawo geologiczne i górnictwo, w którym zostały zawarte zasady podejmowania i wykonywania działalności w ramach ustaleń planistycznych a mianowicie: podejmowanie i wykonywanie działalności określonej ustawą jest dozwolone tylko wówczas, jeżeli nie naruszy ona przeznaczenia nieruchomości określonego w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego oraz w odrębnych przepisach.

Jak wynika z powyższego, złożony wniosek o naruszenie prawa nie może być uwzględniony, gdyż naruszyłby przeznaczenie nieruchomości określonych w obowiązującym planie.

Natomiast zgodnie z treścią art. 29 ust.1 w/w ustawy cyt. „Jeżeli zamierzona działalność sprzeciwia się interesowi publicznemu, w szczególności związanemu z bezpieczeństwem państwa w tym z interesem surowcowym państwa lub ochroną środowiska w tym z racjonalną gospodarką złożami kopalin, bądź uniemożliwiłaby wykorzystanie nieruchomości lub obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z ich przeznaczeniem określonym odpowiednio przez miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, plany zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej lub przepisy odrębne, a w przypadku braku tych planów - uniemożliwiłaby wykorzystanie nieruchomości lub obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej w sposób określony w studium uwarunkowań i

kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy lub w przepisach odrębnych, **organ koncesyjny odmawia udzielenia koncesji.**

Jak wynika z różnych opracowań związanych z przedmiotem sprawy, złoża siarki rodzimej „Rudniki” rozpoznano wstępnie w kat. C₂ (Pawłowski i in., 1973). Na 65 wykonanych otworów poszukiwawczych tylko 17 napotkało zasoby bilansowe, wobec czego złoża udokumentowano w 3 oddzielnych polach. W 1991r. opracowano projekt rozpoznania złoża, do kat. C₁ (Fura, Kowalik, 1991), którego jednakże nie zrealizowano.

Zgodnie z kartą informacyjną złoża kopaliny stałej opracowanej przez Państwowy Instytut Geologiczny – Państwowy Instytut Badawczy System Gospodarki i Ochrony Bogactw Mineralnych „Midas”, stan zasobów kopaliny na dzień 31.12.2015 r., stanowi, że jest to złożo rozpoznane wstępnie – P, a jego zasobność jest średnia – 5,844 t/m². Należy tutaj zwrócić szczególną uwagę, że złożo to jest perspektywistyczne i tak naprawdę ciężko jest określić jego eksploatację w przyszłości.

Zatwierdzone zasoby geologiczne bilansowe wg stanu na dzień 31.05.1973 r. i decyzji/zawiadomienia KZK/012/S/2872/73, wynoszą 49 950,00 (tys. ton). Powierzchnia udokumentowanego złoża wynosi 770.000 ha i obejmuje swoją powierzchnią następujące miejscowości położone w powiecie staszowskim, województwie świętokrzyskim: Osiek, Połaniec i Rytwiany.

Z punktu widzenia ochrony, złożo siarki rodzimej „Rudniki”, zaliczono do rzadkich w skali kraju, skoncentrowanych w określonym regionie (klasa 2). Ze względu na ochronę środowiska, złożo to uznano za bardzo konfliktowe (klasa C₁), tzn., że jest niemożliwe do eksploatacji ze względu na zagrożenie środowiska lub stan zagospodarowania terenu złoża lub jego otoczenia, z uwagi na ogólną uciążliwość dla środowiska, czystość wód podziemnych, a także konflikt zagospodarowania terenu.

Grubość nadkładu średnio 212,2 m, miąższość złoża średnio 10,8 m. Parametry jakościowe – zawartość siarki 23,3 %, zasobność złoża średnio 5,8 Mg/m².

Znaczna grubość nadkładu złoża Rudniki pole B (średnia 212,2 m) sprawia, iż kwalifikuje się ono do eksploatacji metodą otworową, nie odkrywkową (S. Hajdo, J. Klich, G. Galiniak, *Ekologiczne i technologiczne osiągnięcia w 40-letniej historii górnictwa otworowego siarki w Polsce*, w: Górnictwo i Geoinżynieria rok 31 Zeszyt 3/1, Wydawnictwo AGK, Kraków 2007). Analiza kart złóż siarki rodzimej (Państwowy Instytut Geologiczny - Państwowy Instytut Badawczy, System Gospodarki i Ochrony Bogactw Mineralnych „Midas”) wykazała, iż średnia grubość nadkładu dla wszystkich złóż siarki rodzimej na terenie kraju wynosi 131,63 m. Oznacza to, iż złożo Rudniki położone jest o ponad 60% głębiej niż wynosi średnia dla złóż siarki w Polsce.

Eksploatowane do tej pory metodą otworową złoża siarki (Basznia, Grzybów-Gacki, Jeziórko-Grębów-Wydrza, Machów II, Osiek), charakteryzują się ponadto zgodnie z danymi PIG większą miąższością: średnia ich miąższości wynosi ok. 13,6 m, a złoża Rudniki 10,8 m. Wydobywanie siarki w ostatnich latach znacząco spadło ze względu na wzrost jej produkcji z odsiarczania spalin i paliw. Złożo Rudniki, do tej pory nieeksploatowane, udokumentowane zostało w 1973 roku. Przywołane parametry dotyczące nadkładu i miąższości złoża o niekorzystnych z punktu widzenia eksploatacji wartościach dodatkowo zmniejszają prawdopodobieństwo podjęcia eksploatacji w przyszłości.

Należy tutaj zwrócić uwagę, że w roku 2017 Samorząd Połańca będący przedstawicielem lokalnej społeczności, skierował do Marszałka Województwa Świętokrzyskiego Pana Adama Jarubasa, Ministra Środowiska Pana Jana Szyszko oraz Senatora Rzeczypospolitej Polskiej Pana Jarosława Rusieckiego obszernie w swej treści pisma wraz z Petycjami mieszkańców, którzy zgłosili stanowczy sprzeciw wobec planów

zlokalizowania wydobycia złóż siarki w obszarze strategicznym dla rozwoju nie tylko naszej gminy ale również całego regionu.

Z powyższego wynika, że ustanowienie eksploatacji siarki sprzeciwi się interesowi publicznemu, jaką zapewne jest lokalna społeczność, która manifestuje do różnych instytucji i organów o zaprzestanie działań związanych z wydobyciem tego złoża kopaliny.

Gmina dysponuje tzw. władztwem planistycznym, określonym w art. 3 ust. 1 powołanej ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, który stanowi, że kształtowanie i prowadzenie polityki przestrzennej na terenie gminy, w tym uchwalenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego należy do zadań własnych gminy. Natomiast zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy ustalenia przeznaczenia terenu, rozmieszczenie inwestycji celu publicznego oraz określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu następuje w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

Poprzez zastosowanie procedur umożliwiających zainteresowanym podmiotom dostosowanie się do zaistniałych wskazań i odpowiednie rozporządzanie swoimi prawami, zainteresowane podmioty mają możliwość udziału w procesie planistycznym.

Zarówno wyżej powołany plan jak również jego kolejne zmiany, były przedkładane wojewodzie w celu oceny zgodności z przepisami prawnymi zgodnie z art. 20 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu cyt.: "Wójt, burmistrz albo prezydent miasta przedstawia wojewodzie uchwałę, o której mowa w ust. 1, wraz z załącznikami oraz dokumentacją prac planistycznych w celu oceny ich zgodności z przepisami prawa". Wojewoda przyjął powoływaną uchwałę o sporządzeniu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wraz z załącznikami i dokumentacją prac planistycznych bez zastrzeżeń, jak również bez zastrzeżeń przyjął przekazane mu kolejne zmiany tej uchwały, wobec czego uchwała jak i jej zmiany weszły w życie zgodnie z obowiązującymi przepisami i są obowiązujące.

Wobec powyższego wezwanie do usunięcia naruszenia prawa nie zasługuje na uwzględnienie.